

Konspekt szkółki niedzielnej

1. NIEDZIELA POSTU

Invocavit

Główna myśl: Bądź czujny

Tekst: Łukasz 22,31-34 Zapowiedź zaparcia się Piotra

Wiersz przewodni: Jan 15,5c

„Pan Jezus powiedział: Beze mnie nic uczynić nie możecie”.

Cele:

Dziecko rozumie, że Piotr za bardzo polegał na swoich własnych siłach.

Dziecko wie, że może przeliczyć się polegając tylko na własnych siłach.

Dziecko wie, że zawsze powinno być czujne.

Dziecko zdaje sobie sprawę, że samo jest słabe, lecz w Bogu może być mocne.

I. Wstęp

Wiersz Marii Konopnickiej „Stefek Burczymucha”

„O większego trudno zucha,

Jak był Stefek Burczymucha,

- Ja nikogo się nie boję!

Choćby niedźwiedź...to dostoję!

Wilki?... Ja ich całą zgraję

Pozabijam i pokraję!

A te hieny, te lamparty

To są dla mnie czyste żarty!

A pantery i tygrysy

Na sztyk wezmę u swej spisy! (Sztyk –bagnet, a spisa –odmiana włóczni)

Lew!...Cóż lew jest?! – kociak duży!

Naczytałem się podróży!

I znam tego jegomości,

Co zły tylko kiedy pości.

Szakał, wilk? ...Straszna nowina!

To jest tylko większa psina!...

Brysia mijam zaś z daleka,

Bo nie lubię gdy on szczeka!

Komu zechcę, to dam radę!

Zaraz za ocean jadę

I nie będę Stefkiem chyba,

Jak nie złowię wieloryba!

I tak przez dzień boży cały

Zuch nasz trąbi swe pochwały,

Aż raz usnął gdzieś na sianie...

Wtem się budzi niespodzianie.

Patrzy, aż tu jakieś zwierzę

Do śniadania mu się bierze.

Jak nie zerwie się na nogi,

Jak nie wrzaśnie z wielkiej trwogi!

Pędzi jakby chart ze smyczy...

- Tygrys, tato! Tygrys! – krzyczy.

- Tygrys..? – ojciec się zapyta.
- Ach, lew może!... Miał kopyta
Straszne! Trzy czy cztery nogi,
Paszczę taką! Przy tym rogi...

- Gdzie to było?

- Tam na sianie.

- Właśnie porwał mi śniadanie...

Idzie ojciec, służba cała,

Patrzy... a tu myszka mała

Polna myszka siedzi sobie

I ząbkami serek skrobie!..."

Pomoce: wiersz, osoba, która będzie Stefką lub kukiełką.

Przebieg: Czytamy wiersz, a osoba/kukiełka grająca Stefka pokazuje to, co jest czytane.

Podsumowanie: Krótka rozmowa na temat wiersza: Jak dzieci nazwałyby tego chłopca? (*pomysły dzieci*) Chwalipięta. Mówił tylko o tym, jaki jest odważny, że nikogo się nie boi, z każdym sobie da radę, a co się okazało? (*odpowiedzi dzieci*) Przestraszył się małej myszki. Jego odwaga znikła, już nie był taki pewny siebie.

Poznamy dziś człowieka, który też za bardzo wierzył we własne siły, myślał, że jest mocny jak skała i nie zachwieje się. A jednak w trudnej sytuacji nie poradził sobie. Postuchajcie.

II. Szkółka

Pomoce: flanelograf do Ostatniej wieczerzy, a także postacie Jezusa i uczniów lub rysunek przedstawiający pokój ze stołem przygotowanym do kolacji.

1. Kolacja z Jezusem – Wyobraźcie sobie pokój, w którym, przy zastawionym do kolacji stole, siedzą: Pan Jezus i jego uczniowie. Czy wiecie ile osób siedziało za stołem? (Można zapytać starsze dzieci, czy pamiętają ilu uczniów miał Pan Jezus?) Było tam 12 uczniów i Pan Jezus. Trwa kolacja. W pewnym momencie Pan Jezus zwraca się do jednego z uczniów, do Szymona Piotra: „Szymonie, Szymonie. Modliłem się o ciebie, o twoją wiarę, byś był wytrwały i mocny jak skała, byś był zachętą dla innych i drogowskazem do Boga. By twoja wiara okazała się silna, bo szatan cały czas krąży i tylko czeka na dobry dla niego moment, by zaatakować.” (Można przynieść twardą skałę, kamień i pokazać dzieciom, pozwolić dotknąć. Taką mocną skałą miał być Piotr. Lecz Jezus chce byśmy i my byli tacy stali, mocni, by taka była nasza wiara.) Tak samo działa szatan dzisiaj. On czeka i zawsze jest gotowy, by zaatakować wtedy, gdy się tego wcale nie spodziewamy, gdy na przykład będziemy pewni siebie.

2. Piotr pewny siebie – Piotr, gdy usłyszał słowa Jezusa, odpowiedział z pełnym przekonaniem, wierząc we własne siły: „Panie Jezu bardzo dziękuję, ale nie musisz się o mnie modlić, jestem przecież silny. Jestem gotów, by z tobą iść i do więzienia i na śmierć.” To odważne słowa. Piotr gotów jest nawet umrzeć z Jezusem. Piotr wierzył we własne siły, w to, że nic nie oderwie go od Jezusa. (*Czy Piotr nie był podobny do Stefka Burczymuchy z wiersza, który chwalił się swoją odwagą, siłą?*) Piotr spodziewał się, że Jezus doceni go, pochwali.

3. Trudne słowa Jezusa – A usłyszał słowa: „Powiadam ci Piotrze, nie zapieje dzisiaj kur, a ty się mnie trzy razy zaprzecz.” (*Zaprzec się – powiedzieć, że się tej osoby nie zna*). Pan Jezus mówi o jego słabości, a nie o sile, której Piotr był tak pewny. I Piotr aż trzy razy zaparł się Jezusa, mówiąc: „Nie znam tego człowieka”. Czy to znaczyło, że Jezus nie chce mieć już z nim nic wspólnego? Nie.

4. Jezus chce, by Piotr był jego narzędziem – Piotr musiał zrozumieć, że nie zrobi niczego pokładając wiarę we własne siły, że musi być bardziej czujny i uważny, bo szatan stale krąży i atakuje. Jezus nadal chciał, by Piotr był jego narzędziem, dlatego powiedział do niego: „Paś owieczki moje”.

III. Zakończenie

Pan Jezus także i dzisiaj chce, byśmy byli czujni, bo szatan nigdy nie zrezygnuje z namawiania nas do robienia złych rzeczy. On zawsze znajdzie jakieś miejsce i będzie szeptać, namawiać do złego (do niepostuszeństwa, kłamstwa, bicia się...). Lecz Pan Jezus chce, byśmy na Nim opierali swoją wiarę. Bo On jest zawsze z nami, zawsze o nas pamięta i chce pomóc, dodać sił. Sami jesteśmy słabi, chociaż uważamy się za mocnych, lecz z Bogiem jesteśmy mocni.

W poprzednią niedzielę uczyliśmy się wiersza biblijnego: „Pan jest skałą i twierdzą moją”. Na takiej opoce powinniśmy budować naszą wiarę, dlatego: „Bądź czujny i nie wierz tylko w swoje siły”.

1. Wiersz biblijny

Wiersz, którego dzisiaj się nauczymy, będzie nam przypominał o tym, że tylko z Jezusem jesteśmy w stanie robić różne rzeczy.

„Pan Jezus powiedział: Beze mnie nic uczynić nie możecie”. J 15,5c

Pomoce: **Wiersz zapisać na kartce. Przygotować woreczek z zadaniami (w woreczku umieszczamy zapisane na kartkach polecenie, kto powtarza wiersz, np.: „wiersz powtarzają te osoby, które mają na sobie coś niebieskiego”, „ wiersz powtarzają dziewczynki”, „wiersz powtarzają chłopcy”, „ wiersz powtarzają osoby, które mają dziś jakieś paski” itd.)**

Przebieg: Wytłumaczyć wiersz: Często uważamy, że jesteśmy silni i sami damy sobie radę, że nie potrzebujemy niczyjej pomocy, lecz po jakimś czasie okazuje się, że jednak pomoc jest nam potrzebna, nasz zapał zgaś. Pan Jezus przypomina nam, że bez Niego, bez Jego pomocy, nie damy rady nic zrobić. On chce być naszą siłą.

Wiersz czytamy kilka razy, następnie powtarzają je wyznaczone osoby. Osoby wyznaczamy losując kartki z woreczka.

2. Prace plastyczne

A. Kogut – obrazek dla młodszych dzieci

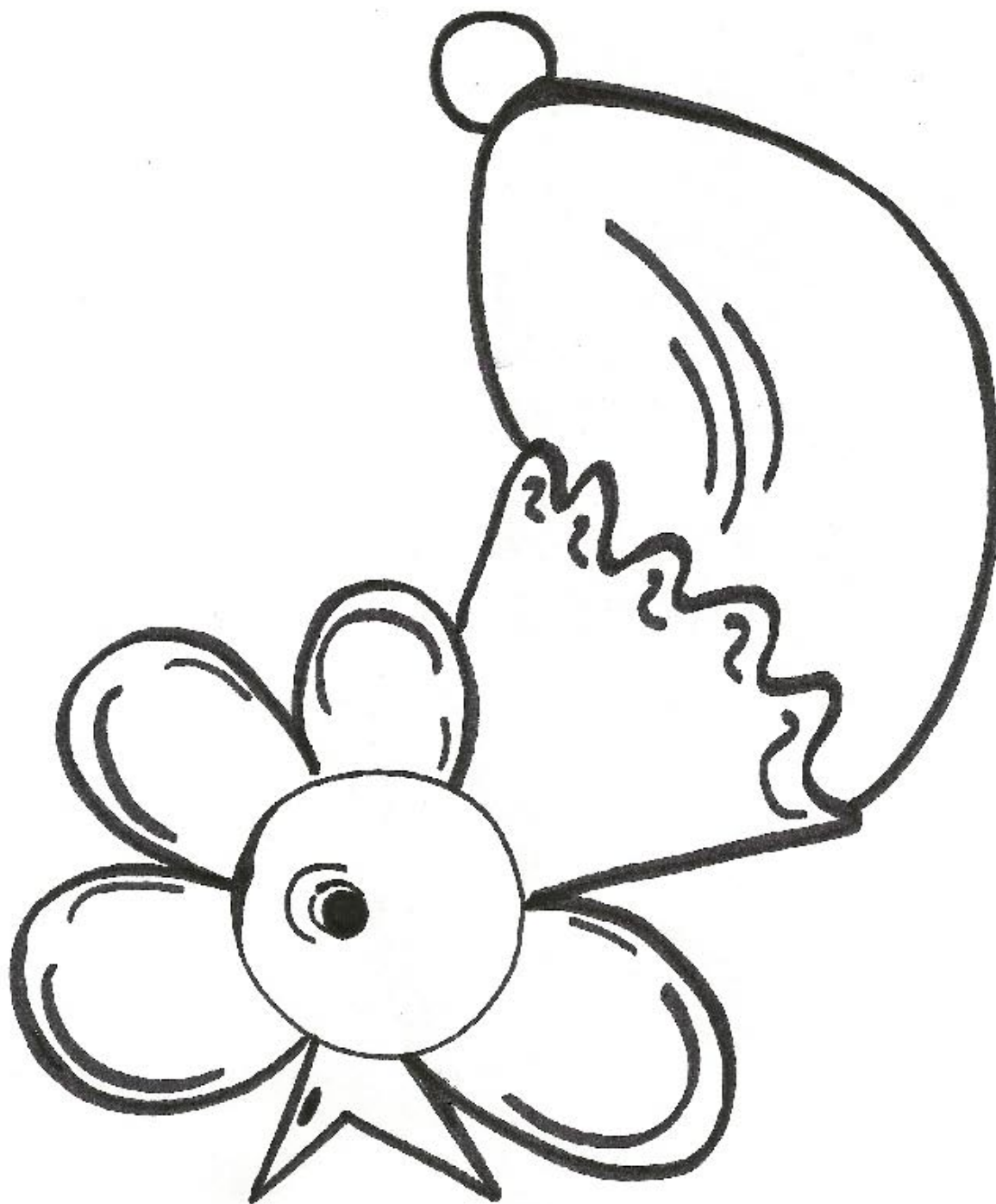
Pomoce: obrazek koguta – załącznik, kredki, klej, piórka lub kawałki kolorowego papieru, dwa prostokąty z czerwonego papieru o wymiarach: 1,5 cm x 6 cm.

Przebieg: Obrazek należy pokolorować, następnie zrobić kogutowi ogon doklejając kilka prawdziwych piórek lub wyciętych z kolorowego papieru. Prostokąty z czerwonego papieru składamy na harmonijkę, a potem rozkładamy i przyklejamy z jednej strony do tułowia tworząc nogi koguta.

B. Kogut – praca do zawieszenia jedno lub dwustronna dla starszych dzieci

Pomoce: kogut – załącznik (kogut 1 i kogut 2), kartka z bloku technicznego, kredki, nożyczki, klej, piórka lub kolorowy papier, dwa prostokąty z czerwonego papieru o wymiarach 1,5cm x 6 cm, kawałek nitki, poznany wiersz biblijny.

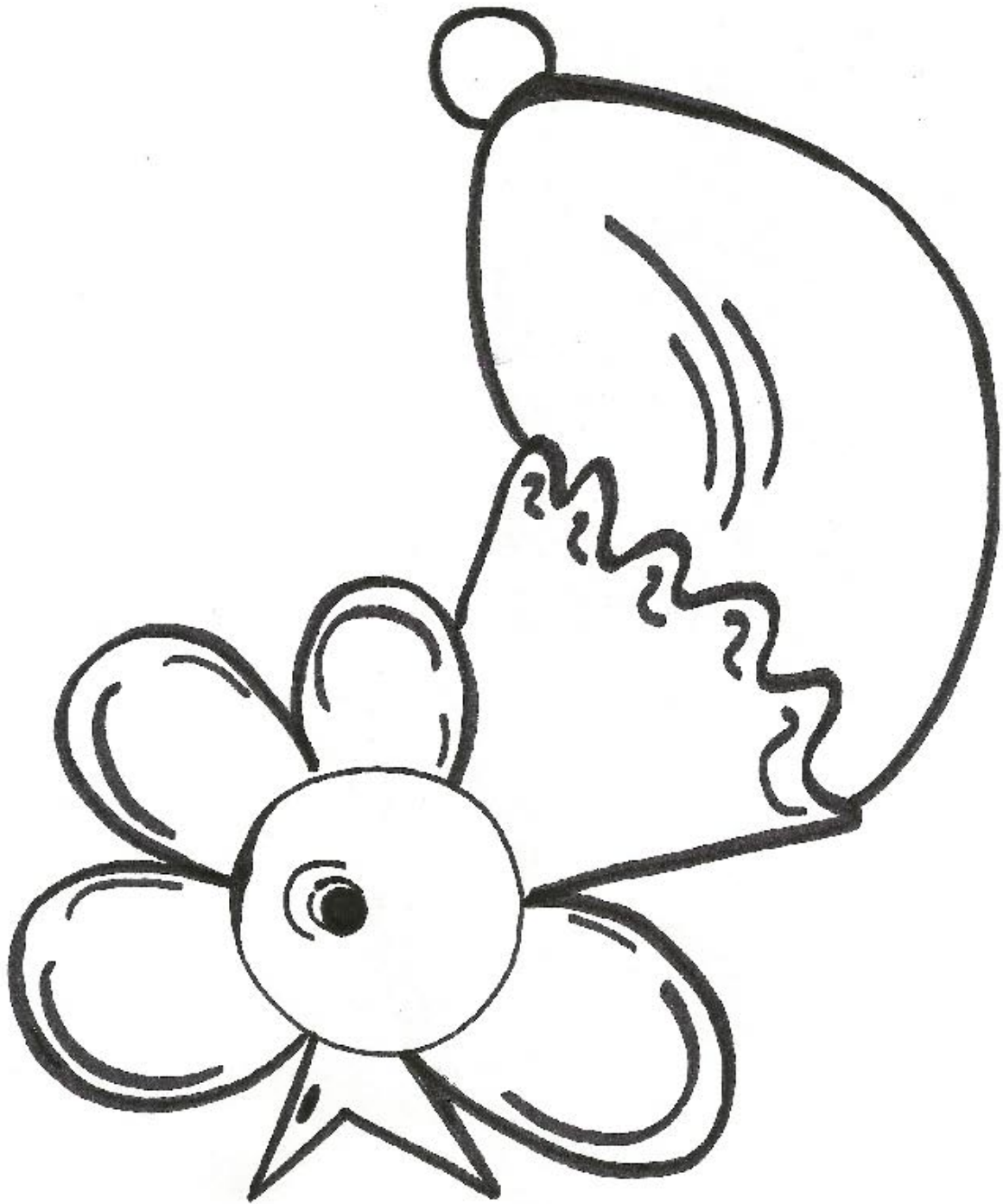
Przebieg: Obrazek koguta pokolorować, nakleić na kartkę z bloku technicznego, potem całość Wyciąć. Dokleić piórka lub wycięte z kolorowego papieru pióra, by utworzyć ogon. Czerwone prostokąty zwinąć w harmonijkę, a następnie rozwinąć i jedną końcówką przykleić do tułowia (w ten sposób zrobimy nogi koguta). Na końcu przymocować kawałek nitki, na niej zawiesimy gotowego koguta, przykleić wiersz.

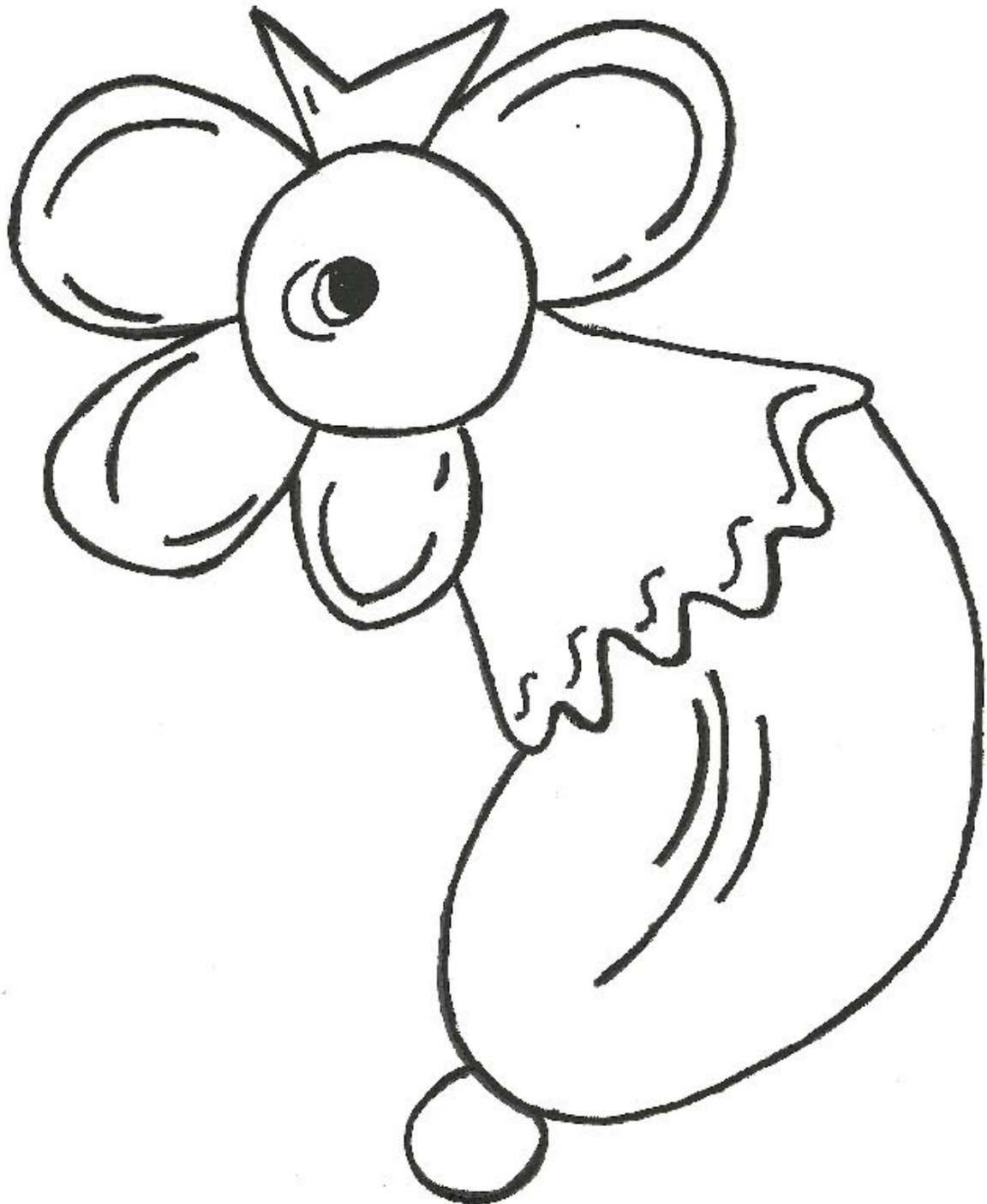

Pan Jezus powiedział: Beze mnie nic uczynić nie możecie. J 15,5c

zdjęcie gotowej pracy dla młodszych dzieci

zdjęcia pracy dla starszych

